

isvrigt veed jo den ærede Taler, at vi ogsaa i Udvalget have haft under Overveielse, hvorvidt der kunde være Spørgsmaal om at hjælpe paa disse Brænderier. Det er endnu ikke lykkedes, fordi de forskjellige Midler, hvortil der er henvist, ikke have forekommet os praktiske og forjvarlige, men ganske vist skal Udvalget vedblivende have sin Opmærksomhed henvendt derpaa og skal være det ærede Medlem taknemmelig for hans gode Medvirken til at finde paa en eller anden Maade, hvis det kunde lade sig gjøre, hvad jeg dog indtil videre ikke rigtig ser, hvorledes det kan ske.

Finanzministeren (Estrup): Jeg kan indskrænke mig til at anbefale de af Udvalgets Flertal stillede Forslag med de dertil af mig knyttede Underændringsforslag. For saa vidt disse ere anbefalede af Udvalget, behøver jeg ikke at omtale dem nærmere. Der er imidlertid et af dem, som Udvalget ikke har anset for at være fornødent, og jeg skal om det udtale, at jeg heller ikke anser det for at være af nogen stor Betydning, men jeg kan dog ikke Andet end ønske at faae Klarhed, hvad der egentlig skal forstaaes derved, naar der i Udvalgets Ændringsforslag under Nr. 34 staar, at Henstanden med Afgiftens Erlægelse kan tilstaaes under de nærmere af Finanzministeren foreskrevne Betingelser. Det, jeg har villet klare ved det Underændringsforslag, jeg har stillet, er, at det ikke kan være Finanzministerens Sag i hvert enkelt saadant Tilfælde at skulle tage Bestemmelse. Det vilde for det Første være ganske udenfor de Regler, der ere gjældende om Generaldirektoratets selvstændige Virksomhed, om Finanzministeren i hvert saadant enkelt Detailpunkt skulde afgive en Beslutning, men dertil kommer, at Finanzministeren heller ikke er den, der bedst er i Stand til at overse hvert enkelt Tilfælde, hvad der udfordres, for at Henstand kan gives mod tilbørlig Sikkerhed. Dersom det Udtryk, det ærede Udvalg har valgt, at denne Henstand kan gives under de nærmere af Finanzministeren foreskrevne Betingelser, skal forstaaes saaledes, at Finanzministeren kan give visse Hovedregler, saaledes som det i det af mig stillede Underændringsforslag er angivet, f. Ex. om Begrænsning af Henstanden, Begrænsning med Hensyn til Kvantiteten og Begrænsning med Hensyn til Tid, saadanne Bestemmelser, som Finanzministeren kan træffe generelt, medens Finanzministeren derimod ikke skulde træffe Bestemmelse i hvert enkelt Tilfælde, saa behøves mit Underændringsforslag ikke. Jeg har stillet det for at faae Klaret, hvorledes

egentlig det Udtryk, der er brugt af Udvalget, skal forstås. Jeg nærer nu, efter hvad den ærede Ordfører har udtalt, i Grunden ikke megen Tvivl om, at den ærede Ordfører er enig med mig i Forstaaelsen, og Spørgsmaalet bliver altsaa i Virkeligheden kun det, om de Udtryk, som Udvalget har troet være de rigtige og har benyttet, i Virkeligheden fuldt ud betegnede, hvad Udvalgets Tante har været. Jeg skal altsaa med megen Sindro finde mig i, om Thinget skulde forfaste det af mig stillede Underændringsforslag, idet jeg saa i hvert Tilfælde vil søge mellem anden og tredje Behandling at komme til fuld Forstaaelse med det ærede Udvalg med Hensyn til Udtrykket i denne Bestemmelse. — Hvad de Ændringsforslag angaar, der ere stillede af det ærede Mindretal, skal jeg kun bemærke det, at dersom hele Uoverensstemmelsen mellem det ærede Mindretal, Flertal og mig bestod i, om den fremtidige Ølstat skulde være 10 eller 7 Kr. pr. Tønde, og om den fremtidige Brændevinsafgift skulde være 1 Kr. eller 70øre pr. Bot ren Spirit, vilde jeg nære de allerbedste Forventninger om, at man uden stor Vanskelighed vilde komme til en Forstaaelse. Der er imidlertid langt videre gaaende Uoverensstemmelser mellem Mindretallets og Regjeringens Stilling navnlig med Hensyn til Indvendingen af Skattebeløbet, og saalænge man ikke er videre i Retning af Forstaaelse paa dette Punkt, kan jeg kun anbefale, at man i dette Thing fremdeles holder fast ved Skattefakterne for Øl og Brændevin, saaledes som de ere foreslaaede i Lovforslaget. Med andre Ord, min Stilling er paa ingen Maade den, at jeg absolut fastholder disse Skattefakter for mit Bedkommende, men jeg ser ikke, at der er nogen Grund i Diebliffet til at fravige det, man anser for at være det i og for sig Heldigste, naar der paa andre Punkter ikke endnu er nogen rimelig Udsigt til, at man kan komme overens, saaledes at der kommer et virkelig Resultat ud af Forhandlingerne om Lovforslaget. — Hvad det Spørgsmaal angaar, som blev rettet af det ærede Medlem for 2den Kreds (Tvede), da vil jeg forbeholde mig min Udtalelse derom, indtil der maatte foreslages et bestemt formuleret Forslag. Det lykkedes det ærede Medlem at godtgjøre, hvor overordentlig vanskeligt det vilde være, endogsaa med en god Villie, at komme til en passende Erstatningsbestemmelse, i det Mindste fik jeg dette Indtryk af, hvad det ærede Medlem udtalte, og jeg tror ikke, at en foreløbig Diskussion om dette Emne kan føre Sagen videre frem, før der foreligger et bestemt formuleret Forslag til Grundlag for en Forhandling.